Raad van State

200708639/1.
Datum uitspraak: 25 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

en mede voor hun minderjarige kinderen,
appellanten,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 07/43548, 07/43549, 07/43550 en 07/43551 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 5 december 2007 in de gedingen tussen:

en , mede voor hun minderjarige kinderen,

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 19 november 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) aanvragen van en , mede voor hun minderjarige kinderen (hierna: de vreemdelingen), om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 5 december 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 december 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

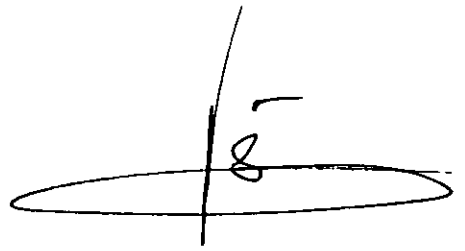
w.g. Mondt-Schouten
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 januari 2008

309-555.
Verzonden: 25 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

Uitspraak

RWS Hgw.

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 07/43551, 07/43549 (verzoeken)
AWB 07/43550, 07/43548 (beroepen)
Datum uitspraak: 5 december 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
verzoeker,

geboren op
v-nummer
mede namens haar minderjarige kinderen,

geboren op

geboren op
verzoekster,
van Armeense nationaliteit,
tezamen te noemen verzoekers,
gemachtigde mr.drs. L.J. Blijdorp,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluiten van 19 november 2007 heeft verweerder de aanvragen van verzoekers van 13 november 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Deze besluiten zijn bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoekers hebben daartegen op 19 november 2007 beroep ingesteld. Verzoekers is

meegedeeld dat zij de behandeling van het beroep niet in Nederland mogen afwachten. Bij verzoekschrift van 19 november 2007 hebben verzoekers verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van de verzoeken heeft plaatsgevonden ter zitting van 30 november 2007. Verzoekers zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. D.B. Deckers.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.

3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.

4. Op 31 oktober 2005 hebben verzoekers aanvragen gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluiten van 5 april 2006 heeft verweerder de aanvragen afgewezen. Hierbij heeft verweerder verzoekers artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000 tegengeworpen. Voorts was verweerder van oordeel dat van het asielrelaas van verzoekers geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Het daartegen ingestelde beroep is bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch van 6 november 2006, ongegrond verklaard. De besluiten van 5 april 2006 staan na de uitspraak in hoger beroep van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 14 februari 2007 in rechte vast.
Onderhavige aanvragen zijn derhalve aanvragen in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

5. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend.
Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

6. *Ter beoordeling staat derhalve of verzoekers aan de onderhavige aanvragen* nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag hebben gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van de eerdere besluiten of die niet vóór het nemen van die besluiten konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden

aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van de eerdere besluiten konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan de eerdere besluiten en de overwegingen waarop die besluiten rusten.

7. Ter staving van zijn herhaalde asielaanvraag heeft verzoeker een viertal documenten overgelegd, te weten:
1. geboorteakte, onvertaald;
2. dagvaarding van de Politie van de Republiek Armenië, Dienst stad Jerevan, afdeling Malatia van
3. verklaring van de politie van de Republiek Armenië, Dienst stad Jerevan, afdeling Malatia van
4. diploma van de MPTOe nr. van

Ter staving van haar herhaalde asielaanvraag heeft verzoekster een diploma overgelegd van de Initiële Medische beroepsschool nr. van

8. Met betrekking tot de diploma's is de voorzieningenrechter van oordeel dat deze documenten niet zijn aan te merken als nova in de zin van artikel 4:6, tweede lid, van de Awb. Daartoe acht de voorzieningenrechter redengevend dat niet is gebleken dat verzoekers deze documenten niet in de vorige procedure hadden kunnen en derhalve hadden moeten overleggen. Bovendien zijn deze documenten niet aan te merken als identiteitsdocumenten. Immers, deze documenten niet zijn afgegeven door een officiële instantie of voorzien van een pasfoto.

9. De voorzieningenrechter overweegt met betrekking tot de door verzoeker overgelegde geboorteakte dat verweerder dit document terecht niet als nieuw feit heeft aangemerkt nu dit document onvertaald is. Immers, uit vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State volgt dat bij een herhaalde aanvraag overgelegde documenten slechts kunnen worden beschouwd als nieuwe feiten en omstandigheden die aan het eerdere besluit kunnen afdoen, indien er bij een in een vreemde taal opgesteld document een vertaling is overgelegd.
Bovendien valt de geboorteakte niet aan te merken als een identiteitsdocumenten, nu deze niet is voorzien van een pasfoto.

10. Wat betreft de door verzoeker overgelegde dagvaarding en verklaring van de politie overweegt de rechtbank als volgt.
De bewijslast van de authenticiteit van overgelegde documenten ligt bij verzoeker en niet bij verweerder. Pas als verzoeker de authenticiteit van de documenten aannemelijk heeft gemaakt, ligt het op de weg van verweerder onderzoek te doen. Indien verweerder de documenten voor onderzoek voorlegt aan de Koninklijke Marechaussee (hierna: de Kmar) is dat niet verplicht en leidt dat niet tot een andere verdeling van de bewijslast. Het staat verweerder vrij om een asielzoekende vreemdeling tegemoet te komen in zijn eventuele bewijsnood door documenten voor te leggen aan de Kmar en het resultaat daarvan in de beoordeling te betrekken. Indien de Kmar onderzoek heeft gedaan, kan ook de rechter het resultaat daarvan meenemen.
De onderhavige documenten zijn door verweerder voorgelegd aan de Kmar. De Kmar is tot de conclusie gekomen dat de dagvaarding mogelijk niet is afgegeven en opgemaakt door de daartoe bevoegde autoriteiten. Wat betreft de verklaring van de politie van 5 augustus 2007 concludeert de Kmar dat in verband met het niet voorhanden hebben van

referentiemateriaal, dit specifieke document aangaande, voor wat betreft de echtheid geen uitspraak kan worden gedaan.
Verzoeker kan op een andere manier aantonen dat de documenten authentiek zijn, maar slaagt daarin niet, omdat hij vage en bevreemdingwekkende verklaringen heeft afgelegd over de wijze waarop de documenten naar Nederland zijn gekomen, in het bijzonder zijn verklaring dat de documenten door zijn vriend zijn meegegeven aan een op de luchthaven van getroffen willekeurige Armenier die een vlucht ging maken van naar Schiphol. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verzoeker niet is geslaagd in zijn bewijslast aannemelijk te maken dat de documenten authentiek zijn.

11. Er is geen (gemotiveerd) beroep gedaan op bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof van de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 tegen Nederland JV 1998/45).

12. Derhalve zijn de beroepen ongegrond. Gelet hierop dienen de verzoeken te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De voorzieningenrechter,

verklaart de beroepen ongegrond;

wijst de verzoeken een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.M. van Hoof en in het openbaar uitgesproken op 5 december 2007 in tegenwoordigheid van mr. M. van Esveld als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP
05 DEC 2007

Rechtsmiddel:
Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).
Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
7241
B 11 DEC 2007
ZAAKNR. 200708639-1
AAN: V2
BEHANDELD: DD: PAR:

Blijdorp & Van der Kroon
Advocaten

Mr. drs. L.J. Blijdorp
Mr. W.J. van der Kroon
advocaten en procureurs

Bezoekadres:
Slotstraat 13
Culemborg

Postbus 114
4100 AC Culemborg

T (0345) 535358
F (0345) 536358

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN-HAAG

== 070- 365 1380 ==

Culemborg, 11 december 2007

APPELSCHRIFT / HOGER BEROEP SCHRIFT

Betreft: en
Nationaliteit: uit Armenie
CRV: en
Rechtbanknr: 07/43550, 07/43548, 07/43551 en 07/43549

Geeft eerbiedig te kennen,

, geboren en afkomstig uit Armenie,
thans verblijvende in vreemdelingenbewaring,
en zijn vrouw:
geboren , en afkomstig uit Armenië,
tevens namens de 2 minderjarige kinderen ( ) en ( )

hierna te noemen appellanten, hierna te noemen: cliënten,

Allen te dezer zake woonplaats kiezende te Culemborg aan de Slotstraat 13 (postbus 114, 4100 AC) ten kantore van zijn advocaat en gemachtigde mr drs L.J. Blijdorp die in deze als advocaat en procureur optreedt en **die tot het indienen van het onderhavige hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigd is door appellanten**, zulks met het recht van substitutie.

Appellanten stellen hierbij en middels dit schrijven hoger beroep in tegen de in kopie bijgesloten uitspraak van de rechtbank Den-Haag zittingsplaats Arnhem (rolnr07/43550, 07/43548, 07/43551 en 07/43549), gedateerd op 5 december 2007 en verzonden 5 december 2007, waarbij het asielberoep van appellanten door de rechtbank Arnhem ongegrond werd verklaard.

Blijdorp & van der Kroon Advocaten is een samenwerkingsverband tussen de twee vennootschappen van de heer L.J. Blijdorp en van de heer W.J. van der Kroon. Indien verschuldigdheden aangegaan door en vanuit Blijdorp & Van der Kroon Advocaten worden gedaan met of zijn aangegaan door de beherende vennoot van de betreffende vennootschap of met zijn toestemming, zowel voor- als beperkte aansprakelijkheid wordt

Dit hoger beroep richt zich tegen de ongegrondverklaring van het beroep van appellanten – hierna te noemen, cliënt - door de rechtbank.

Dit appèlschrift berust op de volgende grieven:

Grief 1:
Ten onrechte overweegt de rechtbank in voornoemde uitspraak als volgt:

> *Wat betreft de door verzoeker overgelegde dagvaarding en verklaring van de politie overweegt de rechtbank als volgt. De bewijslast van de authenticiteit van overgelegde documenten ligt bij verzoeker en niet bij verweerder. Pas als verzoeker de authenticiteit van de documenten aannemelijk heeft gemaakt ligt het op de weg van verweerder onderzoek te doen.*
>
> *Indien verweerder de documenten voor onderzoek voorlegt aan de Koninklijke Marechaussee (hierna, de KMAR) is dat niet verplicht en leidt dat niet tot een andere verdeling van de bewijslast. Het staat verweerder vrij om een asielzoekende vreemdeling tegemoet te komen in zijn eventuele bewijsnood door documenten voor te leggen aan de KMAR en het resultaat daarvan in de beoordeling te betrekken. Indien de KMAR onderzoek heeft gedaan, kan ook de rechter het resultaat daarvan meenemen.*
>
> *De onderhavige documenten zijn door verweerder voorgelegd aan de KMAR. De KMAR is tot de conclusie gekomen dat de dagvaarding mogelijk niet is afgegeven en opgemaakt door de daartoe bevoegde autoriteiten. Wat betreft de verklaring van de politie van 5 augustus 2007 concludeert de KMAR dat in verband met het niet voorhanden hebben van referentiemateriaal, dit specifieke document aangaande, voor wat betreft de echtheid geen uitspraak kan worden gedaan. Verzoeker kan op een andere manier aantonen dat de documenten authentiek zijn, maar slaagt daarin niet, omdat hij vage en bevreemdingwekkende verklaringen heeft afgelegd over de wijze waarop de documenten naar Nederland zijn gekomen, in het bijzonder zijn verklaring dat de documenten door zijn vriend zijn meegegeven aan de op de luchthaven van getroffen willekeurige Armeniër die een vlucht ging maken van naar . Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verzoeker niet is geslaagd in zijn bewijslast aannemelijk te maken dat de documenten authentiek zijn. (...) Derhalve zijn de beroepen ongegrond."*

Toelichting:
Cliënten hebben ter adstructie van hun herhaalde aanvraag een aantal documenten overgelegd, waaronder een dagvaarding en een verklaring van de politie. Uit deze documenten blijkt expliciet dat cliënt tot op de dag van vandaag nog steeds wordt gezocht door de Armeense autoriteiten en dat hij om die reden in gevaar is, althans hij vreest voor vervolging in de zin van het Verdrag althans in de zin van 3 EVRM.

Cliënten hebben al het mogelijke gedaan om te achterhalen of cliënt nog in gevaar is in Armenië , en hij heeft al het mogelijke gedaan om de bewijsstukken daaromtrent naar Nederland te laten komen.

De rechtbank miskent in dit verband dat cliënten niet verder de echtheid van de documenten kunnen aantonen. Immers, het leveren van dergelijke bewijzen ligt ver buiten hun bereik.

Verweerder heeft de bedoelde documenten aan de KMAR gegeven, ter beoordeling van de echtheid.

Hierbij is het volgende van belang:

De KMAR heeft ten aanzien van dit soort onderzoek slechts 2 mogelijke resultaten:
(1) De echtheid kan niet worden vastgesteld, of:
(2) het document is vals.

De KMAR **kan** van deze documenten **niet vaststellen of en dat ze wel echt zijn**.

Dit met name vanwege het ontbreken van voldoende relevant referentiemateriaal. Hoewel het niet aan de KMAR te verwijten valt dat ze niet van elk land in de wereld, van elk politiebureau en van elk ministerie voorbeeld-brieven en oproepen / dagvaardingen in het archief hebben, kan dit natuurlijk ook niet aan de vreemdeling worden tegengeworpen. De vreemdeling, in dit geval cliënt, beschikt ook niet over verdere mogelijkheden om de echtheid van zijn documenten aan te tonen.

Zelfs nog vóórdat de documenten werden overgelegd aan de KMAR, stond dus het eindoordeel voor cliënten in dit verband al vast: in beide optics pakt de conclusie van de KMAR uit in hun nadeel.

Cliënten achten deze gang van zaken onjuist en onzorgvuldig. Wanneer je van mening bent dat documenten (in enige mate) beoordeeld moeten worden, dan heeft je daar kennelijk een bepaald belang aan. in deze context lijkt het enige belang van KMAR-onderzoek, het kunnen afwijzen van de aanvraag op 4:6 op grond van de KMAr-bevindingen.

De rechtbank overweegt in dit verband ten onrechte dat het verweerder kennelijk volledig vrijstaat om naar willekeur documenten voor te leggen aan de KMAR, terwijl van te voren de uitkomst al vast staat. Dit is niet een vorm van de vreemdeling tegemoet komen, maar een vorm van garanderen dat de vreemdeling koste wat kost afgewezen zal kunnen worden in zijn asielaanvraag.

Dit alles klemt nog te meer nu verweerder zeer eenvoudig, zelfs via een zeer beperkt onderzoek door Buiza, de achtergronden van deze aanvraag, had kunnen nagaan. Cliënten verwijzen wat dit betreft naar de zienswijze en naar de gronden van beroep.

Door dit onderzoek na te laten, creëert verweerder een situatie waarin een mogelijke schending van 3 EVRM jegens cliënten gemakkelijk kan worden voorkomen, maar niet wordt voorkomen vanwege een nationaal-rechtelijk gegroeide manier van 4:6 afdoening van asielaanvragen. Cliënten wijzen in dit verband nogmaals op de uitspraken van het Europese Hof inzake **en** waarbij de rode draad voor het Europese Hof toch is dat een lidstaat steeds VOL dient te toetsen aan 3 EVRM, niettegenstaande de nationaal-rechtelijke invulling van het asielbeleid en de asielwetgeving.

Cliënten menen dat het tijd wordt dat de Afdeling in dit verband omgaat, en afstand neemt van de eerdere visie op deze materie.

De rechtbank miskent dat verweerder met een grote mate van willekeur heeft gehandeld jegens cliënt.

Gezien het vorenstaande had de herhaalde aanvraag niet op 4:6 afgedaan mogen worden. De inhoud van de documenten, alsmede het gewicht én de diversiteit én de eenvoudige "beoordeelbaarheid" van die documenten, nopen tot nader onderzoek en tot een inhoudelijke beoordeling van de asielaanvraag.

CONCLUSIE

Reden waarom appellanten, cliënten, U, Edelachtbaar College, verzoekt:

- dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- de bestreden uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en het beroep alsnog gegrond te verklaren,
- althans:
- de bestreden uitspraak te vernietigen en het beroep terug te verwijzen naar de rechtbank;
- Verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,
Uw dw...

L.J. Blijdorp